

Dat was Pim Gras, dit is ~~H III~~, NOS Jazz, Mdr. Jazzgeschiedenis, deel 42.

laat 1 Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Drop me off at Harlem (Ellington)
3/voorlaatste - 2:41 - CBS 88082

Dat was de B-take van Duke Ellington's "Drop me off at Harlem", 17 februari 1933 in New York voor Columbia opgenomen met solistisch Duke Ellington-piano, Lawrence Brown-trombone, Artie Whetsol en daarna Cootie Williams-trompetten, Barney Bigard-klarinet.

In maart was het orkest weer even in Hollywood, voornamelijk om een korte muziekfilm op te nemen, een 'short' voor Paramount: 'Bundle of blues' - hoewel dit stuk zelf juist niet in de film voorkwam.

De Duke Ellington Band zag er zo uit: Cootie Williams, Artie Whetsol en Freddy Jenkins-trompetten. Lawrence Brown, Joe Nanton en Juan Tizol-trombones, -Tizol bespeelde een ventiel- in plaats van schuif-instrument. Otto Hardwicke en Johnny Hodges-alt, Barney Bigard-tenor, en Harry Carney-baritonsaxofoon. Hardwicke en Hodges speelden ook sopraan- en Carney ook altsaxofoon - alle vier klarinet, maar Bigard was voor klarinet de solist. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Wellman Braud-bas, Sonny Greer-drums. Ivie Anderson was de zangeres, maar betrekkelijk incidenteel te horen.

Terug in New York werd op 16 mei het stuk "Bundle of blues" opgenomen voor Columbia, Ellington neuriet zachtjes en vooral vals mee met zijn pianosolo.

dem Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Bundle of Blues (Duke Ellington)
4/4 - 3:09 - idem

"Bundle of Blues", de B-take, Columbia, New York, 16 mei 1933 met de solisten Cootie Williams-trompet, Duke Ellington-piano, Lawrence Brown-trombone, Barney Bigard-klarinet en Johnny Hodges-altsaxofoon. "Bundle of Blues" kwam niet voor in de Paramount-short van die naam, de film was overigens al in oktober '33 in verschillende Nederlandse bioscopen te zien. En dat was na dat men hier de Ellington Band in levende lijve gehoord had. Want Ellington's manager Irving Mills had met de Engelse impresario-orkestleider Jack Hilton een kleine Europese toernee geregeld. Die opname van de 16e mei was de laatste in de States, daarna had de band een engagement in de Cotton Club en het Capitol Theater. Na de laatste show op 1 juni werd ingescheept en vrijdag 2 juni vertrok de Olympic naar Southampton, waar het schip de 9e, zeven dagen later, aankwam.

"Black, Brown and Beige Suite" die januari 1943 bij zijn eerste New Yorkse Carnegie Hall-concert in première ging, bijna tien jaar later. 27 juli kwam het orkest in Parijs aan waar o.a. concerten in de Salle Pleyel werden gegeven. 1 augustus speelde de band in het Casino de Deauville en de volgende dag vertrok men vanuit Le Havre naar New York *met de* Een van de grote successtukken bij de toernee was natuurlijk "Mood indigo" geweest, maar de vrouw van de Engelse componist en criticus Constant Lambert had verstaan dat het "Rude indigo" heette. En daarom speelde Ellington op 26 september voor Victor voor haar dit nieuwe stuk "Rude interlude".

laat 4 Duke Ellington a/h Orchestra: Rude interlude (Duke Ellington)
A/3 - 3:06 - RCA 741.114

"Rude interlude", take 2, voor Victor in Chicago. Juan Tizol-ventiel-trombone, Cootie Williams-trompet, en de stem van Louis Bacon die in augustus de vierde trompettist van de band was geworden.

F De volgende dag werd, waarschijnlijk voor ~~een~~ radio-uitzending, een afscheidspraatje opgenomen van Duke Ellington met Percy Mathison Brooks.

laat 3 Duke Ellington & Percy Mathison Brooks talking
A/1 - 2:25 - Black Jack LP 3004

Duke Ellington en Percy Mathison Brooks, Londen, 14 juli 1933.

Het orkest maakte nu voor het eerst een grote toernee door de Zuidelijke Staten. Mills ~~Ellington~~ had er al lang op aangedrongen, maar Ellington had steeds de boot af weten te houden. De toer werd een groot succes, maar de musici moesten wel steeds bij particulieren ondergebracht worden omdat Negeren ^(in hotels) niet toegelaten werden. Terug in New York werd o.a "Daybreak express" opgenomen, en al zal dat wel niet zo bedoeld zijn, voor veel mensen brak in die tijd bij wijze van spreken de dageraad aan, omdat onder de nieuwe president, Franklin D. Roosevelt, de z.g. Volstead Act teniet werd gedaan, de wet van ~~de~~ ^{senator} Volstead waardoor het sinds 1920 verboden was geweest alcoholhoudende dranken te maken, importeren of verkopen. Amerika juichte. Duke Ellington voor Victor in New York, 4 december 1933. Met Johnny Hodges-altsaxofoon en achter-eenvolgens de trompettisten Cootie Williams en Freddy Jenkins de eerste take van een stuk dat Ellington op de accoorden van de "Tiger Rag"-chorus maakte, zijn trein-impressie "Daybreak express". Slot van deel 42 in de Jazzgeschiedenis, Mdr.

tem Duke Ellington a/h Orchestra: Daybreak express (Duke Ellington)
B/1 - 2:55 - idem